

Večernik

Leto III. (X.), štev. 82

Maribor, četrtek 11. aprila 1929

»JUTRA«

Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Za povzdigo konjereje v Medjimurju

Radi upravne labilnosti v Medjimurju je tamošnja konjereja, ki je bila sicer dolga desetletja na najvišji stopnji, trpela v obeh okrajih te dežele tako močno, da se je bilo bati njenega popolnega propada. Nekaj krivde nosijo tudi Medjimurci sami, ker se niso organizirali in pristojnih oblasti informirali o pravem stanju, da bi se odpravile pomanjkljivosti.

Začetkom letošnje spomladi se je po prizadevanju sreskega živinozdravnika v Prelogu oživila in nanovo organizirala tamošnja podružnica »Konjerejskega društva za mariborsko oblast«. Posebna deputacija podružnice je šla k velikemu županu in k oblastnemu komisariju ter ju informirala s konkretnimi podatki, da je nekoč odlična medjimurska konjereja pred propadom, ako se nujno ne pomore z uvozom originalnih belgijskih žrebcev radi osveženja krvi.

Oba funkcionarja sta pokazala razumevanje za stvar. Znani veletrgovec Vaida iz Čakovca, je uvozil šest triletnih originalnih belgijscev, ki jih je oblastni odbor dne 8. t. m. kupil od njega za skupno ceno 166.000 dinarjev. Denar se je vzel iz živinorejskega fonda. Vsi eksemplariji so prvovrstne kvalitete. Štirje žrebci ostanejo v Medjimurju in jih je prevzela navedena podružnica. V nedeljo 14. t. m. se bo vršil v Prelogu izredni občni zbor podružnice; ob tej priliki bo predsedstvo oddalo te žrebce štirim najboljšim konjerejcem iz obeh medjimurskih okrajev. Vsak plača 5000 Din, žrebec postane takoj njegova last, vendar z omejitvijo, da ga prvih 5 let ne sme prodati. Po enega izmed šestih žrebcev pa dobita posestnik Franc Horvat v Osluševcih pri Vel. Nedelji proti plačilu 10.000 Din in posestnik Jos. Horvat pri Dol. Lendavi proti plačilu 5000 Din in pod zgoraj navedenim pogojem.

Konjerejska podružnica v Prelogu bo gotovo storila tudi nadaljne potrebne korake za povzdigo konjereje v Medjimurju, ki je važna panoga tamošnjega narodnega gospodarstva.

Dr. Korošec v Ljubljani

LJUBLJANA, 11. aprila. Davi je pri spel semkaj iz Beograda prometni minister dr. Korošec in je bil na kolodvoru sprejet od velikega župana dr. Vodopivca, oblastnega komisarja dr. Natlačena in železniškega ravnatelja inž. Kneževića. Istočasno je prisel v Ljubljano tudi generalni direktor carin, dr. Šmid. Dr. Korošec je prisostvoval dopoldne glavni skupščini Zadrugne zveze. V nedeljo bo prisostvoval sprejemu nemških avtomobilistov v Zagrebu.

Oddaja zakupa kolodvorske restavracije v Čakovcu

se bo vršil spetom licitacije dne 27. aprila pri direkciji državnih železnic v Ljubljani. Predmetni oglas je na vpogled v listni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. —

Lindbergh pogrešan

NA POLETU FRANCOSKI KRIŽARKI S POSLANIKOM HERRICKOM NASPROTI, SE JE LINDBERGH PO NESREČIL.

NEWYORK, 11. aprila. Prvega premovalca Atlantskega morja, popularnega letalca polkovnika Lindbergha, ki je prvi poletel iz Newyorka v Pariz, pogrešajo. Dvignil se je v Texasu v zrak, da poleti nasproti francoski križarki, ki pelje pokojnega ameriškega poslanika v Parizu, Herricka.

v Ameriko. Domnevajo da je na poletu ponesrečil. Vsa Amerika je razburjena. Čeprav še ni nobene pozitivne vesti, pa vendar vsa pozornost pada se bo Lindbergh vendarle še kje pojavil, ker je že ponovno izginil, a se doslej še vedno rešil tudi iz najtežjih situacij.

Novosti novega stanovanjskega zakona

NOVI STANOVANJSKI ZAKON BO ŽE TE DNI REDLOŽEN MINISTRSKEMU SVETU V ODLOČITEV.

BEOGRAD, 11. aprila. Minister za socialno politiko, dr. Drinković, je sprejel deputacijo hišnih posestnikov in stanovanjskih najemnikov, ki sta mu predložila svoje želje in pritožbe. Minister je izjavil pri tej priliki, da stremi za tem, da bo rešil vsa važna vprašanja v novem stanovanjskem zakonu, ki stopi 1. maja v veljavo, na zadovoljiv način za obe stranki. Predvsem se bo treba ozirati na razmere gmotno slabejšega prebivalstva.

Kolikor se je moglo doslej zvedeti, bo minister dr. Drinković v 3—4 dneh po zaslišanju vseh strokovnjakov predložil načrt novega stanovanjskega zakona ministrskemu svetu. Zakon bo znatno omejil hišnim lastnikom pravico razpolaganja in bo ščitil zlasti interese nižjih državnih nameščencev, kakor tudi vdove, invalide in ročne delavce.

Zakon vsebuje tudi določbe, s katerimi bo preprečeno prekomerno podraže-

vanje stanovanjskih najemnin, kakor tudi spekulacija s pomanjkanjem stanovanj. Odločitev v tej stvari pa še ni padla in ministrstvo sedaj proučuje razne stavljene predloge.

Za majhna eno-, dvo- in trosobna stanovanja bodo določene maksimalne cene, dočim bodo v večjih stanovanjih hišni posestniki svobodno razpolagali. Do izraza bo prišla končno tudi razlika med predvojnimi hišami, ki so že amortizirane in povojnimi ter še neamortiziranimi poslopji.

Novi stanovanjski zakon bo predstavljal kompromis med upravičenimi zahtevami hišnih posestnikov in stanovanjskih najemnikov.

BEOGRAD, 11. aprila. Minister dr. Drinković je sprejel danes deputacijo Primorcev, ki je intervenirala pri njem radi povračila škode, nastale vsled vojnih operacij na italijanski fronti.

Demonstracija proti Bakerjevi v Zagrebu

ZAGREB, 11. aprila. Pri včerajšnji večerni predstavi ameriške mulatske plesalke Josefina Backer je prišlo do incidenta. Tik pred njenim nastopom je bil na več krajih v dvorani zlit na tla amonijak, da se na ta način izrazi ogorčenje nad nastopom črne gole plesalke. Policija je aretirala pet dijakov. Tudi pred kinom »Europa« se je zbrala večja množica in je protestirala proti javnemu nastopu mulatinje.

† Ivan Bufon.

V Ljubljani je umrl včeraj v starosti 58 let prostorni mojster državnih železnic v pok. g. Ivan Bufon. Skoro neopazeno od širše javnosti bo legel z njim v grob eden izmed nekdanjih najbolj agilnih naših narodnih delavcev v Trstu. Pokojni Bufon je bil skupno z njegovim še živim tovarišem g. Ivanom Škerjancem desna roka voditeljev tržaških Slovencev, dr. Gregorina, dr. Rybača in dr. Slavika. Da se je tako visoko dvignila nacionalna zavest tudi med našim delavstvom v Trstu, je nemala njegova zasluga. Vse svoje moči je posvetil tedanji Narodni delavski organizaciji, ki je postala v par letih nepremagljiva slovenska trdnjava. Pokojnik se je dalje z vso živahnostjo udeleževal zlasti v narodni železničarski organizaciji ter v tržaških pevskih in drugih društvih. Tudi ni bilo večjega političnega shoda, na katerem ne bi z vso energijo nastopil kot ljudski govornik za pravice slovenskega življa. Po prevratu se je preselil

v svobodno Jugoslavijo, po kateri je hrepenel vse svoje življenje. Naj bo vrlenu možu lahka svobodna slovenska zemljica, številni njegovi družini pa naše iskreno sožalje! —

V žrelo tujine...

Naš glavni kolodvor je sedaj pomlad pravi pristan kruha iskajočih slovenskih revežev. Dosedaj smo poročali o raznih transportih naših sezonskih delavcev v Nemčijo in Francijo. Včeraj popoldne pa smo imeli priliko videti nov transport »kruhoborcev«. Odpeljalo se je 250 delavcev in sicer 150 za Nemčijo, 100 za Francijo. Vinorodni kraji v Champagni in tudi gozdna posestva iščejo Slovencev. Najbolj dovtetni za to »vandranje s trebuhom za kruhom« so naši Prekmurci, ki pustijo žene in otroke ter odhajajo na delo v tujino... Naš rojak Josip Inkret vabi n. pr. v Iversko oblast slovenske delavce za dnevno mezdo po 40 frankov za gozdarsko delo. Vodja Borze dela v Mariboru, g. Rudolf Golouh, je šel te dni v Prekmurje, da nabavi nov kontingent delaljubnih ljudi. Mariborska Borza dela je z akcijo teh transportov postala pravi izseljeniški komisariat, ki preskrbuje pridnim dela in zaslužka. — Ozke so naše meje, v katerih okviru tako briljantno živi mnogo tujcev, dočim morajo sinovi naše rodne grude v žrelo tujine... —

V preiskavi.

Sodnik: »Čemu ste ukradli avto?«
Obtoženec: »Imel sem madež na svojih novih hlačah in mi je pošel bencin za snajenje...«

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Sreda, 10. aprila. Zaprtó.
Četrtek, 11. aprila ob 20. uri »Charleyeva teta«, ab. C. Kuponi. Gostovanje g. Daneša.

Petek, 12. aprila ob 15. uri »Janko in Metka«. Otroška predstava. — Ob 20. uri »Plesni večer Rosanelli-Hrdinova«.

Sobota, 13. aprila ob 20. uri »Poljska kri« ab. A. Kuponi. Gostovanje gosp. Nerata.

Nedelja 14. aprila ob 15. uri »Charleyeva teta«. Kuponi. Gostovanje g. Daneša. — Ob 20. uri »Grof Luksenburg«. Kuponi.

Ptujsko gledališče: Ponedeljek, 15. aprila ob 20. uri »Poljska kri«. Gostovanje Mariborčanov.

Celjsko gledališče. Sreda, 17. aprila ob 16. uri »Janko in Metka«. Otroška predstava. Ob 20. uri »Romeo in Julija«. Gostovanje Mariborčanov.

Pogrešanec najden.

G. Edo Simončič, posestnik in gostilničar v Sv. Miklavžu pri Ormožu, o katerem smo nedavno poročali, da je brez sledu izginil, živi in je zopet doma. Moža je težka živčna bolezen gnala od doma ter je šel na obiske v Zagreb in Rož. Slatino, odkoder so ga svojci pripeljali zopet na dom in ga imajo sedaj v bolniški oskrbi. Želimo simpatičnemu možu naglega okrevanja! —

Dveletni dečko umorjen?

Od Sv. Jurija ob Pesnici nam poročajo: Vso našo pokrajino je nemalo razburil dogodek čudne smrti dveletnega Rudolfa Knupleša in njej sledeča aretacija pokojnikovega strica Jožeta Knupleša. — Te dni je nenadoma preminul pri svojih sorodnikih želarjih v Sv. Juriju mali Rudolf Knupleš, čigar starši žive v Mariboru in so dali sinčka kot nekakega rejenčka rodbini očetovega brata. Mrtvaški oglednik je opazil na trupcu pokojnika nenavadne poškodbe in je radi tega — kakor mu veleval dolžnost — javil svoja opazovanja oblastvu. Še predno so otroka pokopali, je prišla predvčerajšnjem z mariborskega okrožnega sodišča sodna komisija, ki je ugotovila strahotno stvar. Rane na telesu malega Rudolfa so bile najrazličnejšega izvora: vbodljaji, opekline in poškodbe od udarcev... Kaj so počeli z dečkom, ki so ga imeli v oskrbi lastni sorodniki? Podrobnosti bo pokazala šele preiskava. Že sedaj pa je ugotovljeno, da je nastopila smrt Rudolfa radi zastrupljenja krvi, in sicer najbrž radi zbadanja z nečistim predmetom. Preiskovalni sodnik je takoj po obdukciji preminulega odredil aretacijo kočarja Jožeta Knupleša, ki so ga še isti dan preneljali v preiskovalni zapor v Maribor. —

Aretovani so bili

v Mariboru Josip M. radi tatvine in vojaškega begunstva, Zoška K. radi tajne prostitucije, Oto M. radi potepušstva, Jože F. radi pijanosti, Marijan in Mate M. radi krošnjarstva ter Marija Sch. radi suma tihotapstva. — Raznih prijavi in poročil so vložili stražniki davi na komisarijatu 11.

Nesreča sredi dela.

Včeraj zjutraj okoli osme ure je tovarna Hutter telefonično pozvala rešilni avto, da je odpeljal na njen dom 18letno delavko Marijo Černko, ki jo je prijel med delom srčni krč, da je omagala. Črnkova je bila radi oslabelosti srca v bolnici.

Potreba kulturne akcije

ČLANSTVO NAŠIH KNJIŽEVNIH DRUŽB. — ŠTEVILO NAROČNIKOV LISTOV IN REVIJ. LJUBLJANA - MARIBOR.

Svoječasno se je oglašil v »Večerniku« g. dr. M. Snuderl z zelo utemeljeno konstatacijo, da je Maribor z ozirom na književno založništvo naše najbolj pasivno mesto. Res je, da je naše kulturno središče Ljubljana in da Maribor z njo ne bi mogel konkurirati, a konkuriral bi vsaj lahko recimo z Gorico, predvojnimi Celovcem in Trstom! Koliko so pomenila nekoč ta mesta za našo knjigo in koliko pomenijo še danes, se prav dobro zavedamo in žalostno dejstvo je, da stoji pred Mariborom skoraj celo mnogo manjše Celje. Toda bilanca postane za Maribor še vse bolj porazna in rekli bi lahko, sramotna, če se ozremo na drugo, t. j. na konzum slovenske knjige, revije in časopisja.

Slovenske knjige se danes prodajajo večinoma na subskripcijo potom raznih družb in matic, kakor n. pr.: Vodnikove družbe, Slovenske Matice, Mladinske Matice, Mohorjeve družbe in najnovejše Cankarjeve družbe. Pregled naročnikov teh knjig, odnosno članov teh družb pa nam dokazuje, da zaostaja Maribor s svojo mnogo večjo oblastjo daleč za Ljubljano in njeno manjšo oblastjo. Domala v vseh teh družbah in maticah zaostaja Maribor z oblastjo za 50 in še več odstotkov za Ljubljano. Oglejmo si samo članstvo Vodnikove družbe. Poverjenikov ima ljubljanska oblast 220, mariborska pa 198, mesto Ljubljana 69, mesto Maribor pa 24. Ustanovnikov je dala doslej ljubljanska oblast 123, mariborska 30, samo mesto Ljubljana 97, mesto Maribor pa 15 (Celje 5). Članov ima Vodnikova družba v ljubljanski oblasti 10.377, v mariborski pa samo 6.453, v mestu Ljubljani 3138, v mestu Mariboru 932, v Celju pa 510. Celje in Maribor imata torej skoraj enako število članov in vendar je Celje skoraj štirikrat manjše kot Maribor!

Te številke so za Maribor in za mariborsko oblast porazne, a še bolj so porazne številke naročnikov naših dnevnih listov, tednikov, revij in periodičnih pu-

blikacij. Število naročnikov v Mariboru dosega komaj 10 do največ 30 odstotkov števila naročnikov v Ljubljani in v istem razmerju je tudi število naročnikov v mariborski oblasti napram onemu v manjši ljubljanski!

Če sodimo kulturni nivo ljudstva po številu knjig in časopisov, katere kupuje, naroča in čita, potem bi mogli reči, da pada nivo Maribora in oblasti skoraj za 50% za nivojem Ljubljane in oblasti. In vendar ima mariborska oblast mnogo bolj razvito osnovno šolstvo kakor ljubljanska, več meščanskih šol, mnogo več in večjih mest in gospodarsko močnejše prebivalstvo. Bogata Savinjska dolina, bogate Slovenske gorice z Murškim poljem, bogati gozdovi na Pohorju itd. nimajo na Kranjskem primere.

Kje tiči tu vzrok? V prvi vrsti je to nesorazmerno nižje stanje v našem mestu in v naši oblasti posledica nekdanjega avstrijskega potujevanja. Nemškutarija, ki je pri nas gospodarsko najmočnejša, je za nas največji pasivum. Drugi pasivum je pa naša indolence in naše nerazumevanje svojega poslanstva, nerazumevanje naše inteligence, kajti nikakor ni res, da bi se s pravilno kulturno akcijo ne dal dvigniti pri nas konzum slovenskih knjig in listov. Naj služi za primer le to: Prekmurje je enota; razmere so povsod enake, učiteljstvo isto, ima pa Slovenska šolska Matica v Murški Soboti (okraj) 98 članov, v Dolnji Lendavi (okraj) pa 1. In takih primerov je nebroj. Tu je potrebna torej kulturna akcija naše mestne in podeželske inteligence in za to akcijo gre! Skrajni čas je, da se lotimo resnega dela vsi, ki smo v to poklicani, poklican pa je vsakdo, kdor lahko dela. Mi se radi znašamo nad Ljubljano in nad Kranjci, ponajam se s svojo številčnostjo, gospodarsko močjo itd., a z vsem tem vendar ne moremo priti do veljave in ne bomo prišli, dokler bomo kulturno stali za 50% za njo! Ker ne moč, duh je, ki odloča!

Grof Luksenburški

Franc Lehar, neoporečno najodličnejši predstavnik operete, ki je postal v svet toliko prijetne muzike za sentimentalne in zabave željne ljudi, je v svojih gledališnih komadih postajal čim dalje bolj zbirčen s tem, da se je glasbeno-kvalitativno sam spopolnjeval in to svojo evolucijo prenesel na polje operete. V času, ko je komponiral »Grofa Luksenburškega«, se je nahajal že na oni stopnji, ki mu je velela globlji glasbeni okus tudi za takozvano lahkokrilo muzo. V glasbeni stinkuri posameznih komadov, v izpeljavi gotovih glasbenih misli, v uporabljanju različnih glasbenih sredstev in v smiselnejši instrumentaciji je že koketiral z opero, ne da bi pri tem kaj osončil razne plesne komade in kuple, ki se vedno odlikujejo po sveži invenciji, uplavljeni sili in izbrani liniji. V tem pogledu si je ostal zvest in nepremagljiv, še bolj, njegova nova pot je dala operetam nek višji nimb, dala si v prvi vrsti namenjene onim, ki ne marajo v gledališču reševati visoke probleme. Zato bi bila vsaka sprememba, ki nosi v sebi znake drugačnega hotenja, povsem neučelna in neopravičena, in to tudi, ako bi se hotela spremeniti ali »primakniti« tekst in milje, kajti muzika »Grofa Luksenburškega« je nastala na podlagi dakega sujeta, pod uplivi tedanjih splošnih merodajnih okoliščin kot produkt svoje dobe. Vsaka taka »primaknitev« (Bog naj bi takemu geniju oprostil slabo počenje, ki bi ga jaz imenoval zgrešeno in plitvo parodijo ali travestijo) bi morala logično imeti za posledico tudi »primaknitev« muzikalne strani, kar bi dovedlo v absurdnost. Sicer pa kaj takega ne bi nihče zahteval, ker ta opereta vsebuje toliko zabavnih strani, da pride na svoj račun tudi »senzacijski del publike«. Včasih pa bi se znale vendarle dogajati globoke zmote, ako koreninijo v pomanjkljivem kriteriju vodilnih oseb in spravljajo kakšno stvar v obžalovanja vredno smešnost. Lahko se dogajajo zmote, napovedane in nenapove-

dane, dá, poslednjih še mnogo več. Pa zakaj naj bi ravno mi zahtevali več senzacij? Zakaj bi morali biti mi tisti, ki naj bi si želeli to opereto ali pa z isto pravico tudi kakšno drugo svojodobno delo (n. pr. Romeja in Julijo, Kralja Edipa, Sakuntalo) »primakniti«? Zakaj ravno mi, ki nam je na tem, da imamo v svoje gledališče vsaj čim dostojnejšo opereto, ako že ne moremo imeti opere? Oprosti, dragi čitatelj, da Te ta nebodigatreba v osebi kritika ustavlja s temi možnostmi in domnevmi. Toda stvar je ta: potrebno je spregovoriti, predno se zgodijo zmote, potrebno je sporazumeti se z avtoritativnostjo gotovih katedrov, predno se iz njih sproži ukrep, ker sicer bi se mi zgodilo, da me prosijo za milo oceno potem, ko so že napovedano ustrelili kozla!

Pa pustimo to! Lehar sam na sebi tvori veliko privlačno silo in tako je bilo naše gledališče pri obeli dosedanjih predstavih takorekoč razprodano. Opereta je šla gladko. Glasbena stran v glavnem dobro izpeljana; kakšne majhne neskladnosti bodo tekom prihodnjih predstav brez dvoma izginile. Uloge so bile v znanih dobrih rokah: Udovičeva kot ljubka Didier (kateri so na čast naši divi dali ime Pavla mesto Angele), Skrbinšek kot res izborni ruski knez Vasiljevič in Nerat kot dober igralec naslovne uloge (pevske manjrazpoložene). Kot subretka se je poizkusila Lj. Čepičeva v ulogi Juliette; njen nastop je še vkljenjen v spone. Glas je tu, postava tudi, gibčnosti tudi ne manjka, vendar dvomim, da si bo mogla prisvojiti vervo, ljubkost, lahkonost in še druge neštete lastnosti subrete. Radoveden sem na drugi del alternative, na Kuntnerjevo. Ostali igralci so bili kdo več, kdo manj na svojem mestu. Režiser po navadi. V. M.

Za člana Vodnikove družbe

se lahko vpišete pri glavnem poverjeništvu za Maribor v knjigarni Tiskovne zadrage na Aleksandrovi cesti 13. U

Mariborski in dnevni drobiž

Češki večer Fr. Burešu in lu. Knopu.

ki ga priredi v soboto dne 13. aprila v veliki dvorani »Narodnega doma« Jugoslovensko-Češkoslovaška liga v čast odlikovanega gg. Franju Burešu in Ivanu Knopu naj združi vse sloje mariborskega prebivalstva k manifestaciji priznanja neumornega in nesebičnega delovanja obeh gospodov v javno korist.

Gospoda Franja Bureša se bodo kot predsednika »Češkega kluba« ob tej priliki hvaležno spominjali češki rojaki v Mariboru in vsej mariborski oblasti. Ravnotako pa bodo čutili potrebo izkazati zadoščenje temu neumornemu delavcu Sokoli, saj je Bureš že od ustanovitve mariborskega Sokola njegov zvest in vedno aktiven član. Največ pa je položil g. Bureš svoje žilave energije v korist gospodarskih krogov, kjer ga najdemo dan na dan na delu kot predsednika Splošne zveze obrtnih zadrug, občinskega in mestnega svetnika, predsednika ravnateljstva mestne hranilnice itd., kjer se povsod kaže celega moža s svojim finim taktom, globokim poznanjem gospodarskih prilik in vsikdar dobrodušnega, da pomaga drugim in pri tem pozablja na samega sebe. Obrtniki in trgovci, zastopniki teh korporacij imajo v g. Burešu upravnega vzornega sodelavca in voditelja, ki ga pa diči predvsem skromnost.

Nič manj ni zaslužen gospod Ivan Knop, gotovo ena najmarkantnejših osebnosti jugoslovanskega Maribora. — Kot avstrijski uradnik v ekspaniranih davčnih uradih je neustrašeno pomagal orati ledino našim narodnim prvorojencem in se je posebno izkazal v krogu delavcev Narodne čitalnice v Ptuj. Prav tako pa je vsikdar stal v nacionalnih vrstah graških Slovencev. Kljub svoji visoki starosti, ki je segala že davno čez 70. leto, pa je ostal tudi po prevratu v Mariboru isti agilen in neumoren Čehoslovak in še pozneje, ko je stopil v zaslužni pokoj, je ves prosti čas uporabljal za delo v občo korist. Nihče nima pojma, koliko truda in časa zahteva njegovo blaginjšvo v Olepševalnem društvu, katero vodi že par let z največjo požrtvovalnostjo, pa tudi podpredsedništvo JC lige mu nalaga skoro dnevno neprijetnega posla. Ostal je zvest odbornik Slovenske čitalnice, agilen delavec v društvu državnih upokojencev, podpredsednik v Češkem klubu, zvesti brat Sokola, in kjerkoli so ga in ga še rabijo, naš dobričina svetnik Ivan Knop nikdar ne odreče in ne toži. Mlajši generaciji ne moremo postaviti lepšega vzgleda.

Jugoslov.-Češkoslovaška liga s sobotnim večerom noče izkazovati kake časti tem svojim zaslužnim članom, ampak samo nekoliko osvežiti pred našo javnostjo spomin na polpretekle minulest Maribora, iz katere naj mi ostali črpamo vsaj podobno notranjo silo za javno delo, ki ne prinaša dobička, ampak k večjemu skromno zadoščenje, da se po dolgih letih najde nekdo, kakor v tem primeru JC lige, ki bo povedal, da je vse to videl in vsaj priznal. n. r.

Dva koncerta Glasbene Matice.

Ob priliki proslave svoje desetletnice, priredi pod vodstvom koncertnega mojstra g. Josipa Hladeka Bohinjskega mariborska Glasbena Matica dva samostojna koncerta. Kot uvod k slavnostim je zamišljen od g. Hladeka skrbno naštudiran koncert Matičine šole, ki bi nastopil tudi s Fibičlovo »Pomladno romanco«. Pri tem zboru ga spremlja Matičin šolski orkester in bo nastopilo 80 gojencev in gojenk ter približno 50 instrumentov. Ta zbor ima skoraj vsak dan vaje in obljubila poslušalcem dne 8. maja zelo prijetno presenečenje. — Drugi koncert pa priredi Matičin zbor dne 9. maja. Na tem koncertu bo nudila Matica svojim poslušalcem razen Mirkovih pesmi tudi tri najnovejše Adamičeve skladbe, ki so v nasprotju z »Golgotom« polne nagajivosti, jasne in svetle kot pomladno jutro, z eno besedo cel Adamič s svojim humorjem in s polnimi rokami krasnih melodij in preklepevalčega življenja.

„Pater Frakelj“ v kaznilnici

Pred nekaj meseci se je vršila pred ljubljansko poroto »vesela« razprava proti Janezu Fraklju, ubežniku iz mariborske kaznilnice, radi različnih tatvin in goljufij, ki jih je zakrivil po kranjski deželi. Frakelj je pri razpravi napravil pridigo porotnikom, vsled česar se je pojavil dvom o njegovi normalnosti, in razprava je bila preložena, da ga preiščejo psihijatri. Na podlagi njihovega mnenja je bila obtožnica umaknjena in sodišče je sklenilo, da ga prestavi v umobolnico. Ker pa Frakelj ni tako neumen, da ne bi pojnil, kaj je kazen — sicer ne bi bil pobegnil iz kaznilnice — so ga te dni poslali nazaj v mariborsko kaznilnico, kamor je priromal z velikim molekom v roki.

Janez Frakelj je pravi tip nevarnega goljufa in tatu iz navade. Njegova specialiteta je, da se pri pobožnih dušah na deželi izdaja za dobrega prijatelja usmiljenih bratov ali znanih duhovnikov, nato pa porabi prvo priliko, da svoje lahkoverne gostitelje okrade ali ogoljufa, ukradene stvari pa spravlja v večja mesta, kjer jih proda. Odtod ime »pater Frakelj«. Je tudi izurjen tat oltarjih prtov in drugih predmetov v cerkvah. Za seboj ima viharo življenje: Sam zaupno pripoveduje, da je sin bivše nune in nekega kanonika, ki ga je vtaknil v kloster neke v Bosni, iz katerega pa je pobegnil. Pozneje je bil še v raznih drugih samostanih kot frater; zato se ni čuditi, da je precej verziran v občevarstvu s pobožnimi ljudmi. Vtaknil so ga že večkrat v blaznico na Studencu in v raznih krajih v inozemstvu, odkoder pa so ga vsakokrat pustili kot simulanta ali ozdravljenega, ako ni poprej sam pobegnil. Na vsak način spada v kak zavod, da bo javnost varna pred njim.

Primarij

Dr. Mirko Černič

špecialist za kirurgijo

v Mariboru, Trg svobode 6
ordinira od 8.-9. in 13.-15. ure

Preminull.

Na Pobrežju pri Mariboru je umrl sinoči ob pol desetih posestnik Ivan Tončič-Cekin. Pogreb bo jutri ob pol petih z Zrkovske ceste 58. N. v. m. p.

Baron Twickl umrl.

Danes je preminul znani mariborski veleposestnik baron Pij Twickl, lastnik posestva na Piramidi in bivši lastnik mariborskega gradu, ki ga je po prevratu prodal slovenskemu trgovcu g. Berdajsu.

Novi menični zakon

in novi čerkovni zakon, ki sta bila sankcionirana dne 29. novembra 1928 ter objavljena v »Službenih novinah« dne 19. decembra 1928, prinaša v slovenskem prevodu poslednja številka Uradnega lista z dne 9. t. m. Oba zakona dobita obvezno moč 19. decembra t. l.

Nesreča pri podiranju drevja.

V Poličanah se je ponesrečil pri podiranju dreves zaposleni 46 letni delavec Florijan Dužič. Drevo mu je padlo na desno nogo in mu jo zlomilo. Po prvi pomoči so ga z vlakom pripeljali v Maribor, kjer ga je čakal rešilni avto, kije ponesrečenca odpredel v bolnico.

Najvažnejša četudi ne najnovejša vest je, da se perilo namoči čez noč v raztopni ŽENSKÉ HVALE, nato pa se izpere s SCHICHTovim TERPENTINOVIM MILOM. — Varujte se ponaredb!

536

Bolne žene

dosežejo z uporabo naravne »Franc Jožefove grenčice« neovirano lahko iztrebljenje črevesa, kar čisto učinkuje izredno dobrodelno na obolele organe. — Ustvaritelji klasičnih knjig za ženske bolezni pišejo, da so ugodno učinkovane »Franc Jožefove vode« ugotovili z lastnimi preiskavanji. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in specerijah trgovinah. —

2098

Liga irskih strahot

NOVE TERORISTIČNE ORGANIZACIJE, KI SE BORE ZA POPOLNO NEODVISNOST IRSKE.

Nedavno je dublinska policija prišla na sled teroristični organizaciji, o kateri je govoril predsednik svobodne Irske Cosgrave v irskem parlamentu. Toda to so bile le prve, neznatne sledi. Organizacija se je udeleževala na najrazličnejše načine in terorizirala vso javnost, oblastva in celo poroto. Sredstva ni izbirala. V mnogih slučajih so morili celo porotnike, ki so bili določeni, da sodijo o političnih zadevah.

»Daily Express« poroča obširno o teroristični akciji, ki zavzema vedno večje dimenzije in povzroča splošno nesigurnost in strah med prebivalstvom. V samem Dublinu je več tisoč meščanov dobilo grozilna pisma. Teroristi so namreč organizirani v močno skupino držnih ekstremistov, ki so nezadovoljni s pogodbo, katero je irska vlada podpisala in sklenila z Veliko Britanijo. Kot žrtve tega nasilja so padli razni odlični predstavniki Irske. Umorjen je bil Mihaels Collins. Teroristi so napadli s strojnimi britske vojske, ki so v luki čakali na parnik. Več terorističnih skupin je policija že onemogočila in vtaknila voditelje v zapor, toda snujejo se vedno nove, tako da terorju ni konca ne kraja.

Največja organizacija šteje po ugotovitvah tajne policije okrog sto članov, med katerimi se nahajajo celo ženske. Načeluje ji baje tudi ženska, ki se je odlikovala v revolucionarnem gibanju. Njihova družba se imenuje »Liga irskih strahot«. Člani se tajno sestajajo v podstrešjih ali skrivnih kletih in imajo dobro organizirano detektivsko službo. Njihovo delovanje je v prvi vrsti naprejeno proti sodni administraciji. Pre-

bivalstvo, ki je željno miru in ne odobrava terorja, prejema vedno česče grozilna pisma. Politični cilj teroristov je popolnoma neodvisna Irska brez angleškega pokroviteljstva. Kadar zaide kateri od članov organizacije pred sodišče, dobivajo sodniki, porotniki in priče pisma, v katerih jim organizacija grozi s smrtjo. Od sodnikov zahtevajo, da ne obsodijo krivcev, od prič pa, da jih razbremenijo. Nedavno je neki porotnik prejel pismo, v katerem ga teroristi opozarjajo, da ga ne bodo ubili, temveč tako pohabili, da se bo vse življenje spominjal, kedaj je izdal neodvisno Irsko. Policijski nadzornik, ki je dolžil neke mladeniče, da so strgali britansko zastavo raz neko trgovsko hišo, je plačal svoje izjave s smrtjo, krivci pa so bili oproščeni.

Navedeni slučaj jasno dokazujejo, kako težavno je stališče oblasti in Irske policije. Najkompliciraneje je pobljanje terorizma radi tega, ker vodijo posamezne organizacije ravno ženske. Njihovemu revolucionarnemu duhu se mladina slepo pokorava. V dublinskih ječah je zaprtih nad dvesto oseb, ki so osumljene sodelovanja pri raznih terorističnih akcijah, vendar so dokazi proti njim povsem pomanjkljivi. Policija je v zadregi in se poslužuje sistema »mačke in miši«. Aretirane osumljence izpusti na svobodo, zapre nove osumljence in zopet stare znanca, da ima tako sumljive tipe stalno pod nadzorstvom in zbira o njih dokazni material. Tako je policiji znan vsak član in simpatizer »Lige irskih strahot«.

Osli z dne prvega aprila

Neki londonski list je prinesel teden dni pred prvim aprilom vest, da se bo vršila v ponedeljek — da je to ravno prvega aprila novine niso povdarile — v londonskem predmestju Hammersmith velika razstava oslov. Kakor je znano, ni noben narod tako udarjen in obseden na razstave kakor ravno Angleži. Zato torej ni prav nikako čudo, če so se imenovani ponedeljek pričele valiti cele trume Londončanov proti oslovski razstavi v Hammersmithu. Vsa pot iz centra britanske prestolice je bila prav na gošto markirana z znamenji tja notri do razstave. V Hammersmithu je bila postavljena res velkanska razstavna dvorana, ki pa je bila, dokler niso pričeli prihajati v njo londonski gospodje in dame, docela prazna. Na tisoče in tisoče jih je prišlo prav do sejmišča, kjer so šele spoznali vso tragiko svojega romana, da so namreč razstavljeni osli oni sami, ki so se dali potegniti za nesrečni prvi april.

Moderna cerkvena miš

Pred nekaj dnevi je sodil kazenski senat v Milanu dva pretkana tatova, ki sta se specializirala na cerkvene obiske. Med njuna najzanimivejša dejanja je bila naslednja epizoda v neki veliki mi-

lanski cerkvi: Nekega popoldneva opazi cerkovnik, kako neverjetno pobožno in zatopljeno molita pred oltarjem dva neznanca. Naenkrat pa se eden izmed te dvojice dvigne, prihiti k cerkovniku ter mu zašepče v uho, da je videl ravnokar ležti po hrbtu cerkovnikovem malo miško. In res je v istem trenutku začutil cerkveni uslužbenec, kako ga nekaj šegače skozi rokav suknje. Da ne bi onečastil hiše božje, je dirjal na vso moč v zakristijo, da se tamkaj iznebi neprijetne živalice pod suknjo. Mož, ki je cerkovnika na to opozoril, je tekel za njim, da mu pomaga pri težkem lovu na cerkveno miško. Ujela je sicer nista, toda izpraznila sta vsaj suknjo, da je mogel cerkovnik dalje po svojem poslu. Cerkovnik mož se je tujcu lepo zahvalil za uslugo, oni pa je dejal, da je za take stvari vedno na razpolago... Kako resno je tujec mislil, je cerkovnik kmalu spoznal. Ko je namreč zopet stopil v cerkev, je na svoje silno iznenadenje opazil, da so izpraznjeni in izropani vsi oltarji. Cerkovnik je bil nesramno potegnjjen. Oni pobožnež je nalašč za to prinesel v cerkev miško in jo vtaknil cerkovniku za vrat, da jo je mogel popihati z »napadenim« v zakristijo. V tem času pa je njegov pajdaš imel gotovo dovolj časa in lepe prilike, pospraviti prav temeljito vse oltarje in druge znamenitosti in dragocenosti v cerkvi.

Sport

Pred zaključkom mariborskega prvenstva

ISSK Maribor:SK Rapid.

Nedeljo pričakuje vsa sportna javnost z največjim interesom, kajti zadnje kolo pomladnega prvenstva bo definitivno določilo okrožnega prvaka, t. j. finalista za prvenstvo Slovenije. ISSK Maribor nastopi proti SK Rapidu, resnemu kandidatu za prvenstvo okrožja, ki je samo za dve točki zaostal za jesenskim prvkom.

Pričakuje se torej ogorčena borba med tenično prvovrstnim moštvom ISSK Maribora in borbeno enajstorico SK Rapida, ki je s svojo požrtvovalno igro priborila svojim barvam odlične rezultate. Prednosti »Maribora« so vendar tolike, da se zdi poraz belo-črnih popolnoma izključen. V tekmi pri »Kastner & Öhlerju« so dobro uveljavili svoje znanje, v tekmi proti »Železničarjem« pa so predvedli naravnost mojstrsko igro, ki je od časa do časa trpela le radi popuščanja posameznih delov moštva, kar je pri »Mariboru« smatrati za posledico že zagotovljene zmage. Kakor hitro občuti moštvo premoč in sigurno zmago, prične z ležerno igro, ki ga je pri »Kastner & Öhlerju« stala dva gola, pri »Železničarjih« pa enega. Čestokrat se je tudi pripetilo, da je protivnik izsilil še remis, ko je bila njegova usoda že davno zapečaten. Popuščanje in ležernost je trenutno najslabša stran moštva, ki sicer razpolaga z materialom, kakršen bi bil v čast in ponos tudi vodilnim klubom v državi.

Enajstorica »Rapida« tehnično ni na višku, odlikuje pa se po požrtvovalnosti in odločnosti, kar je spravilo že mnogega protivnika v zadrego. V vseh delih je povprečno izenačeno in poleg tega najtrše med konkurenti Slovenije. Preciznost igre mu je tuja, prednost pa ima v hitrem osvajanju terena in nenadnem prenašanju težišča borbe z ene strani na drugo.

Oba protivnika stopita torej pred težavno nalogo in odločilno bitko, ki bo opravila njuno kvaliteto, njun sloves in prestiž. Vsa pozornost sportnikov je posvečena prvenstvenemu nastopu mariborskih favoritorov, ki se vsa leta požrtvovalno borita za vodilno mesto: »Maribor« da bi v četrtič obdržal prvenstvo, »Rapid« pa, da bi ga zopet pridobil.

ISSK Maribor — nogometna sekcija.

Nogometaši vseh moštev se pozivajo, da se zanesljivo udeležijo važnega sestanka, ki se bo vršil drevi 11. t. m. ob 20. v telovadnici v Cankarjevi ulici.

ISSK Maribor mladina:SK Rapid.

V nedeljo ob 10. dop. prijateljska tekma mladine Maribora in Rapida na igrišču Rapida.

Zagrebski nogomet.

V nedeljo nastopijo v četrtem kolu: Gradjanski - Derby, Hašk - Concordia, Željezničar - Šparta, Viktorija - Croatia. Odločilnega pomena je tekma Hašk - Concordia. Ako si pridobi Concordia dva boda, se izgledi Gradjanskega dvignejo.

Službeno iz sodniške sekcije.

Nedeljsko prvenstveno tekmo Maribor - Rapid sodi ljubljanski sodnik. Pred tekmo g. Turino, predpoldansko mladinsko pa g. Bergant. Kot stranska sodnika pri popoldanski prvenstveni pa bosta fungirala g. Bizjak in g. Vesnaver.

Klubi: ISSK Maribor, SK Rapid, SK Železničar, SK Svoboda in SK Ptuj se pozivajo, da nominirajo do 15. t. m. potom svojih delegatov na seji MOLNS vsak po dva starejša člana, ki bi stalno fungirala kot stranska sodnika in ki bi ju ZNS delegiral potom službenih objav v »Večerniku« k tekmam. — Tajnik.

ASK Ilkvidra.

Zagrebski Akademski sportni klub, ki je večkrat nastopal v Mariboru s hazensko družino, je prenehal z delovanjem. Celokupno članstvo je pristopilo k Haški.

Sokolstvo

Sokolsko društvo v Mariboru

poziva vse svoje članstvo, da se udeleži v čim večjem številu častnega večera v soboto 13. t. m. ob 20., ki ga priredi JČLiga v Mariboru bratoma Franju Bureša in Ivanu Knoppu. Prireditve bo pri pogrnenih mizah ob sviranju godbe »Drave«. Vstop prost. — Vabi odbor

Uragovič na prižnici

V prijazni vasi Woluwe v Belgiji pred kakimi petdesetimi leti gotovo še niso nikdar videli živlega zamorca. Domača grajska gospa si je privedla z nekega daljnega potovanja nekoč mladega črnca kot slugo. Jemala je dečka še ceio v cerkev s seboj. Tam je neke nedelje grmel s prižnice gospod župnik proti pregrešnim svojim faranom in jim v takem navdušenju in svetem razpoloženju slikal satanovo kraljestvo v peklju, da mu je padel s prižnice list njegovega rokopisa. Grajska gospa pošlje črnčka, da pobere listič pod prižnico in ga ponesse gospodu na leco. Župnik pa je s tako vneto nadaljeval v svojem rosnenju proti peklenščaku, da ni niti pobiča opazil, ki mu je prinesel izpadli listič iz spisanega pridige. Končno ga potreple zamorček po hrbtu. Župnik se obrne in smrtni strah ga prešine tako, da so se mu pričela kolena šibiti. Gospod so bili prepričani, da jim je poslal Lucifer enega svojih vojščakov za revanžo, ker si je vzel pridigar danes zlasti peklenške razmere na piko... Trebalo je podediti dokaj sveže vode preko čela župnika, da je prišel gospod k sebi.

Šaljapin poje za film

Operni pevec Fjodor Šaljapin bo nastopal tudi za film. Po njegovem mnenju ima zvočni film veliko bodočnost. Samo zvočnemu filmu se bo zahvaliti, da bodo tudi bodoče generacije slišale pesmi velikega pevca, ki se trenutno pogaja z neko ameriško filmsko tvrdko za sodelovanje v »Boristu Godunovu«. Filmsko podjetje mu nudi pol milijona honorarja, t. j. 28 milijonov dinarjev, vendar se umetnik še ni odločil.

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starih Benetk 51

»Tako je, gospod, kakor pravite; bila je pravcata armada, ki je štela do tisoč dobro oboroženih mož, drznih in pripravljenih za vsako podjetje.«

Rolandu so za hip vzplamenele oči; toda ta plamen je kmalu ugasnil.

»Jaz,« je povzel Skalabrino, »sem bil samo poglavar posamezne čete, to se pravi, poveljeval sem bore petdeseterici mož.«

»Torej je bil nad vsemi še kak vrhovni poveljnik, ki je vodil vse čete skupaj?« je dejal Roland in se napol dvignil s svojega mesta.

»Ne, gospod; toda vsi skupaj smo se podpirali in pomagali drug drugemu. Delili smo si plen; mornarji, ki so nas prevažali, bodisi tja, bodisi nazaj, so tudi dobivali svoj delež. Izkratka, živeli smo v najboljšem razpoloženju.«

»In ti praviš, da se je tvoja četa skrivala v soteski Piave?«

»Ni se skrivala tam, gospod. Tam smo imeli samo svojo votlino, kjer smo se sestajali, nič drugega. Poleg tega je živel vsakteri v svojem kraju. V Benetkah nas je bilo petnajst mož.«

»Dobro; toda vse to mi še ne pove, česa bi se mi bilo bati.«

»Gospod, to mi daje povod, govoriti vam o sebi nekoliko bolj osebno... Toda bojim se, da bi vas dolgočasilo.«

»Nasprotno, zelo me bo zanimalo. Le kar govorite!«

»Povedati vam hočem torej, da je bil v moji četi človek, ki smo ga imenovali Sandrigo, zato, ker je bil rojen v vasi tega imena. Bil je hraber, predzren in skoraj istotako močan kakor jaz. Živela sva v najboljši slogi, da se mi je dozdeval včasih nejevoljen, ker ni bil poglavar. Nekega dne pa se mi je pripetila nenavadna reč. Ti dogodki so se vršili pred trinajstimi leti, to se pravi, sedem let pred dnevom, ko so me

zaprl... Nekega dne torej... vidite, sem sedel na istem mestu, kakor danes vi, in sem čakal, da se vrne četa s pohoda, katerega vodstvo sem bil poveril Sandrigo. In res, vidim ga, kakor se vrača s svojimi ljudmi. V sredi med njimi je korakala ženska, jako mlada še in nenavadno lepa. Priznati moram, da me je pogled na njo kar opijal — meni, ki se nisem nikdar posebno brigal za žensko lepoto. Zdelo se je, da ni prav nič preplašena in da smehljaje sprejema svojo aventuro. Žensko, ki se je venomer smehljala, in njene napol mrtve služabnike smo odvedli v eno izmed naših votlin. Dospevša tja, je hotela govoriti s poglavarjem.«

»To sem jaz, ji velim, Ne bojte se ničesar. Nič žalega se vam ne bo zgodilo.«

»Saj se ne bojim,« je dejala ona ter me pogledala. In njen čudno smeli pogled me je navdal z zmedo. Nadaljevala je:

»Dati vam hočem vse, kar imam dragocenega na sebi, z edinim pogojem, da me pustite še danes nadaljevati svojo pot; mudi se mi, da pridem o pravem času v Rim.«

»Tako, ako želite!« sem vzkliknil jaz.

»Ne; trudna sem, in rada bi se odpčila.«

Ta ženska mi je povzročila nenavadno zmedenost. In rajši bi jo bil izpustil, ne da ji kaj odvzamem. Toda moji tovariši so željno gledali njen dragoceni lišp, in spoznal sem, da bi jo pogubil, ako bi ji hotel oteti par dragocenosti, ki ji vrhu tega po vsem videzu niti ni bilo mnogo do njih. Kajti sama od sebe, s smehljajem na obrazu, si je odpela zaplestnice in ovratnico ter mi jo vrgla pred noge, rkeoč:

»Poberi!«

Stopil sem nazaj in dejal Sandrigo:

»Vzemi ti, prijatelj. Jaz se ne dotaknem tega lepotičja.«

Toda Sandrigo sam je zmajal z glavo. Z roko je pokazal lepotičje mojim ljudem, ki so planili po njem, da si ga razdele.

Takrat pa je stopil Sandrigo naprej; položil je roko na ročnik svojega bodala in dejal:

»Jaz ne maram dragocenosti, toda jaz hočem ime ti žensko!«

»Sandrigo,« mu pravim, »to se ne bo zgodilo. Ti poznaš naše zakone.«

»Za danes, je vzkliknil Sandrigo razljuten, poznam samo zakon svoje strasti!«

Kri mi je zalila obraz; bliskoma sem izdrl bodalo. Tovariši so naju mrmiraje obkolili; tudi oni so menili, da je treba odpraviti zakon, ki sem jim ga bil jaz naložil, namreč, da morajo prizanašati ženskam.

Takrat pa je planila ženska sama med nas ter vzkliknila s porogljivim glasom:

»Že vidim, da se moram vdati enemu izmed vas!... Dobro torej, sprejemam ta pogoj!... In tisti, ki bom njegova, bo ponosen, da je bil eno uro moj gospodar, kadar izve, kdo sem... Samo en pogoj vam stavim, ki zavisi od moje dobre volje.

»Sprejmemo ga že naprej!« so vzkliknili naši tovariši, navdušeni nad toliko lepoto, mikavostjo in smelostjo.

»Dobro! Zahtevam to, da si sama izberem svojega ljubimca. Ali vam je prav tako?«

»Da, da!...«

Sandrigo je pokimal, da je tudi on zadovoljen. Upal je, da si lepa neznanka izbere njega, in nikogar drugega. Tudi moje prepričanje je bilo takšno. Stopil sem torej nazaj ter vtaknil svoje bodalo v nožnico...

Ali vas ne dolgočasim, gospod? se je nenadoma prekinil Skalandrino.

»Saj sem ti dejal, da me vsa reč silno zanima. Zdi se mi, da berem kako lepo pripoved Ariostovo. Le nadaljuj, je rekel Roland.«

Ali se je laskala Skalabrino primera z Ariostom ali ne?...

»Torej, neznanka se je ozrla naokrog po moških, ki so stali okoli nje. Videl sem, kako moji tovariši prebledelajo drug za drugim. Te lepe oči so za hip obstale na Sandrigo, in začutil sem, da mi spričo tega vsa kri izginja iz obličja. Toda ona je šla mimo njega!... Prišla je naposled do mene, prišla me za roko in dejala: Tega hočem imeti!...«

Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva; vsaka beseda 30 p., najmanjši znesek Din 6.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje ali reklamiranje značaja: vsaka beseda 50 p., najmanjši znesek Din 10.—

Višji uradnik

išče prazno, prostorno in snažno sobo za takoj. Ponudbe na upravo lista pod »Takoj«. 798

Kuhinjska miza

rabljena, ceno na prodaj. Vprašati Maistrova ul. 16 I., vrata 6. U

Trgovskega pomočnika

mlajšo moč, za mešano stroko, sprejem v stalno službo na deželi. Od starišev zahtevam jamstvo. Ponudbe na upravo »Večernika« pod šifro »Dravska dolina«. 797

Sukno od Din 20.—

naprej se dobi dokler traja zaloga pri I. Trpin, Maribor, Glavni trg 17. 718

Novost!

Zadnja novost v trajnem kodranju so ameriški ovitki. Za vse lase, specijelno pa za bele, sive, svetle in oblede (gebleichtes Haar) oskrbuje s sijajnim uspehom samo Salon Mrakič, Cankarjeva ul. 1. 724

Mirni zakonski par,

brez otrok, išče stanovanje, obstoječe iz sobe in kuhinje, ali iz večje sobe s štedilnikom. Pismene ponudbe na upr. pod »Než. Frid«. U

Fotografiram vse.

Domači, industrijski in sportni posnetki. Nove prenosljive svetilne naprave. Najmodernejši aparati. Fotoatelj zopet odprt. Cene solidne. Fotomayer, Gosposka 39. 463

Dobro ohranjeno

že rabljeno decimalno tehtnico kupi uprava »Večernika«. U

Crepe de Chine

od Din 48 naprej samo pri I. Trpin, Maribor, Glavni trg 17. 620

Otomane, matrace

itd. izdeluje in popravlja ter izvršuje sploh vsa tapetniška dela hitro in poceni A. Mandl, tapetnik, Gosposka ulica 36. 257

Vse potrebščine za dom,

kakor posteljno in ostalo perilo, senčnike, čajne pupe, blazine za divane, gobeline, zavese, pregrinjala, ročne torbice itd., vse krasno izdelano in poceni dobite samo pri L. Küttner, Maribor, Vojašniški trg 3. 52

Pisarniški prostori

se oddajo v najem s 1. majem. Gosposka ul. 5 I. Informacije daje A. Vicel, Glavni trg 5. 793

Dve lepi sobi,

prazni ali opremljeni s souporabo kuhinje ob Magdalenskem parku za oddati. Naslov u upravništvu. 795

Sobo- in črkoškanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Lepo mebl. solnčno sobo

oddam v sredini mesta. Ribiška 2 II., g. Šart. 796

Naznanilo!

Čast mi je naznaniti cenjenemu občinstvu, da sem prevzel mesnico na Slomškovem trgu št. 8 ter bom cenjene odjemalce postregel z najboljšim govejim, telečjim in svinjskim mesom. Za množični obisk se priporoča 792

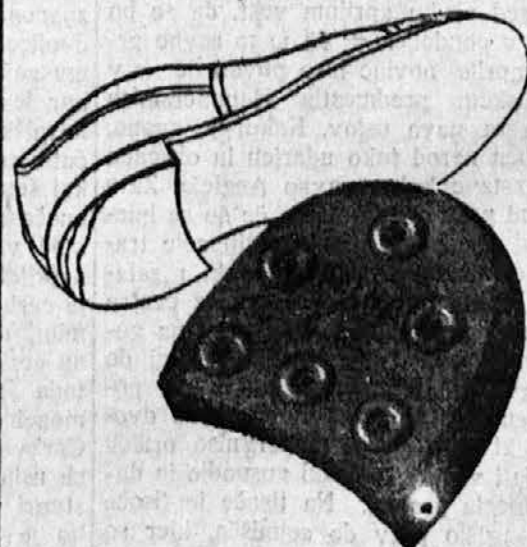
JOS. POGOREVČNIK.

Odločite sami

pri prihodnem

popravku čevljev!

Ne kožnato peto

temveč samo Palma peto!

Razlogi: Prihranek in zdravje. To je razum in napredek! 605

Pohišstvo

preproge, linolej, zavese, odeje, ogrinjala, namizni prti, pohištveno blago, vložki, žimnice, otomane, perje, puh, kakor tudi vsa posteljina po čudovito nizkih cenah pri

KAROL PREIS
Maribor

Gosposka ulica 20.

Ceniki zastoni — Ceniki zastoni

Vsem sorodnikom, prijateljem in zancem naznanjamo, da je v noči od 10. na 11. tm. ob pol 22. uri po kratki in mučni bolezni, v starosti 57. let preminul naš nepozabni brat, svak in stric, gospod

Ivan Tončič-Cekin

posestnik na Pobrežju pri Mariboru

Pogreb dragega pokojnika se vrši iz hiše žalosti, Zrkovska cesta 58, jutri v petek, dne 12. aprila ob pol 17. uri.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek dne 15. aprila v magd. župni cerkvi ob 7. uri.

Zalujochi rodbini Tončič - Orbanč